A°. 1831. N°. 24.

SURINAAMSCHE COURANT.

VRIJDAG, DEN 25 MAART.

Publicatie.

DE GOUVERNEUR GENERAAL IN RADE.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Nademaal het aan Ons is voorgekomen noodzakelijk te zijn, om de verschillende verordeningen, welke van tijd tot tijd in de kolonie *Suriname*, ten aanzien van de scheepvaart en het in- en uitklaren van schepen zijn geëmaneerd, in ééne en dezelfde wet te vereenigen, en daarin tevens zoodanige punten, tot deze materie betrekking hebbende, op te nemen, als tot dus verre nog twijfelachtig en onbeslist waren.

ZOO IS HET, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan te arresteren hetgene volgt:

ART. 1.

Van en met den *eersten* April dezes jaars 1831, zal in de kolonie *Suriname* kracht van wet hebben, het navolgend ALGEMEEN REGLEMENT *op de Scheepvaart en het in- en uitklaren der Schepen.*

(F. I.)

En op dat niemand hier van eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke, wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd in de Raadsvergadering gehouden alhier aan *Paramaribo* op den 1 Februarij 1831, en van Zijner Majesteits Regering het achttiende.

CANTZLAAR.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan *Paramaribo* den 2den daaraanvolgende.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Militair Bureau,

Den 21sten *Maart* 1831.

De Cipier G. BRINKMAN, benoemd zijnde tot PROVOOST GEWELDIGE, bij het Garnizoen te *Paramaribo*, heeft den voor die betrekking bepaalden Eed, in handen van den Heer Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen afgelegd.

De Chef van den Staf,
R. H. ESSER.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

LUXEMBURG, den 29 December. (*Uit eenen brief.*) De rust, die binnen onze stad, zoo door de doelmatige maatregelen, die van wege de militaire magt genomen worden, als door de voorbeeldige gezindheid van het verstandigste en meest gegoede gedeelte der ingezetenen, zoo lofwaardig was gehandhaafd, is eergisteren, door een ongelukkig toeval gestoord worden. — Zoo als elders, gaf we der het opkomend geslacht aanleiding tot dit ongeval. — Eenige jonge lieden, die, door het onmatig gebruik van sterken drank, aan hunne driften den teugel vierden, gingen voorbij eene Pruissische wacht en hieven de kreet van *leve de Belgen!* aan. De officier dezer wacht zulk een hoon niet kunnende verdragen, liet zijne manschappen uitrukken, en gaf bevel om op de rockeloozen vuur te geven. Een hunner verloor hierdoor het leven. Spoedig verzamelde zich eene menigte lieden van den geringen stand, die zich over den dood van dezen jongeling wilden wreken, doch te gelijker tijd vertoonde zich een groot gedeelte der welgezinde ingezetenen, die door hunne verstandige toespraak het gemeen tot andere inzigten bragten; zoo dat hetzelve uit een ging en de rust hersteld werd. Sedert dien tijd is bij ons alles stil gebleven. De insurgenten vertoonen zich van tijd tot tijd op de glacis onzer vesting, doch zij zijn niet in zulk een aantal, dat zij ons eenige vrees kunnen in boezemen.

BRUSSEL, den 30 December. De heer *Lieds*, commissaris van het bestuur te Gend, aanstaande procureur des Konings, heeft zich tegen de in-vrijheidstelling van den heer *Couvreur*, bij de laatste plaats gehad hebbende wanorden in die stad in hechtenis genomen, verzet, ja zelfs onder borgtogt. Ziedaar waarlijk een vrij vreemd gedrag in deze dagen van algemeene vrijheid!

— Te Antwerpen zal, onder het bestuur van den bankier *Cassiers*, een nieuw dagblad worden opgerigt, hetwelk de geestelijkheid zal zijn toegedaan.

— Op het slot van een verhaal van het laatste gevecht der koninklijke troepen met de muitelingen, te Meerssen, nabij Maastricht, hetwelk door de belgische dagbladen wordt medegedeeld, en hetwelk zeer overdreven en logenachtig is, behelst het navolgende: « Gelijk overal elders hebben de Hollanders ook te Meerssen getoond, dat zij waardig waren, door een Prins *Frederik* en door een generaal *Chassé* te worden gekommandeerd.» (!)

BREDA, den 28 December. (*Uit eenen Brief.*) Heden is alhier een Rotterdammer gevankelijk binnen gebragt, die men zeide een muiter te zijn, welke vroeger bij het 8ste regement huzaren zoude gestaan hebben en te Lier daarvan weggeloopen zijn, om zich bij de opstandelingen in dienst te begeven.

— Tijdingen van de grenzen berigten ons het volgende, omtrent de sterkte der muitelingen tusschen hier en Antwerpen:

Te Calmphout bevindt zich thans het hoofdkwartier met 500 of 600 man; te Hoevere ligt 82 man, te Putte 29, te Capelle 60, te Eekeren 30 te Merxem 100 personen, welke laatste bijna alle kinderen zijn.

— Heden zijn hier weder twee muitelingen binnen gebragt, die men te Chaam moet krijgsgevangen genomen hebben, werwaarts zij zich begeven hadden, om, volgens hun zeggen, voor 300 man kwartier te maken. Hoe weinig ernst het den oproerlingen nogtans is, om hier heen te avanceren, ziet men daaruit, dat zij, die zich verstouten op ons grondgebied te komen, altijd door hunne opperhoofden daarvoor gestraft worden, terwijl deze dan ook al het geroofde zoo veel mogelijk terug zenden.

DUITSCHLAND.

MUNCHEN, den 28sten December. Laatstleden kersnacht hebben de studenten alhier eenige buitensporigheden bedreven. Eergisteren zijn zij weder op de been geweest en met de militairen handgemeen geraakt. Kort voor twaalf uur verzamelden zich ongeveer 200 tot 300 studenten in de Kansingerstraat, beleedigden de patrouljes en zelfs de posten bij de hoofdwacht en noodzaakten daardoor de soldaten tot ernstige tegenweer. Een twaalftal toegesnelde kurassiers en een aantal gendarmen sloegen eerst met het plat van de sabel, en vervolgens, toen dit niet hielp, hieuwen zij er op in, zoodanig dat de moedwillige jongelingen spoedig uiteen gedreven werden. Ondertusschen moesten de militairen zich aanvankelijk ook braaf verweren, en eenige afgebrokene bajonetten en op den grond verspreide schakos bewezen, dat de weerstand der studenten van een ernstigen aard was.

Gisteren nacht zijn er een aantal studenten in hechtenis genomen.

— Ten gevolge van het onrustig gedrag der studenten, zullen de voorlezingen aan de universiteit allies twee maanden gesloten worden.

KASSEL, den 30sten December. Het ontwerp der constitutie is thans gereed en aan den Keurvorst ingediend. Hoogstdezelve heeft daarvan aan de ingezetenen laten kennis geven, met verder berigt, dat het besluit der afkondiging der constitutie uiterlijk den 8sten Januarij zal uitgevaardigd worden. Den volgenden dag zal deze gewigtige gebeurtenis alsdan kerkelijk gevierd worden.

RUSLAND.

PETERSBURG, den 25sten December. Z. M. de Keizer heeft, bij eene proclamatie van gisteren, aan de Russen kennis gegeven van zijn besluit, om den opstand in Polen door kracht van wapenen te dempen. Men leest daarin het volgende: « Terwijl het na vele wederwaardigheden zich in den vrede en de welvaart onder onze heerschappij verheugde, stort het volk van het koningrijk Polen zich op nieuw in den afgrond des oproers en der ellende, en hoopen ligtgeloovigen, ofschoon reeds verschrikt over de naderende straf, wagen het, kortstondig aan overwinning te denken, en ons, hunnen wettigen heer, voorwaarden voor te slaan. Russen! Gij weet, dat wij ze met verontwaardiging afwijzen. Uwe harten, van ijver voor den troon brandende, verstaan geheel, wat het onze gevoelt. Op de eerste tijding des verraads was uw antwoord een herhaalde eed van onwrikbare trouw, en in dezen oogenblik zien wij in de gansche uitgestrektheid van ons rijk slechts eene beweging, in elks leeft slechts één gevoel den wensch om voor de eer zijns Keizers, voor de onschendbaarheid des rijks geene inspanning te schuwen en vermogen, bezittingen, ja het leven ten offer te brengen.» — De Keizer geeft echter te kennen, dat geene nieuwe opofferingen zullen noodig zijn.

POLEN.

WARSCHAU, den 30sten December. Volgens de dagbladen loopt het gerucht, dat Zijne Majesteit de Keizer bepaald heeft, dat de Russische armee den 8 Januarij binnen Polen zal rukken. Het Lithausche korps wordt, zegt men, te Sokolka verzameld, en de Poolsche officieren bij hetzelve zijn naar andere regementen verplaatst. Het korps van den generaal *Pahlen* was reeds in beweging, en ook eenige regementen van den generaal *Sacken* hadden bevel ontvangen om zich marschvaardig te houden. Men hoopt intusschen nog, dat binnen kort andere berigten uit Petersburg zullen ontvangen worden.

— Verscheidene verdachte lieden in Litthauen en Volhijnie zijn, zegt men, naar het binnenste van Rusland gezonden.

— Men vindt in de dagbladen de volgende opgaaf van de ligting van krijgsvolk in het koningrijk Polen: Op den 27sten waren in het district Kalisch gewapend 18,343 man; in het district Wielun 19,176 man; in het district Petrikan 19,123; te zamen alzoo in deze drie districten 56,642 man.

— De eerste divisie infanterie en de eerste brigade artillerie te voet, die den 17den met geforceerde manschen naar Warschau gekomen waren, zijn, onder bevel van den generaal *Krukowieckis*, naar de grenzen van Litthauen vertrokken.

— Er heeft tegenwoordig een drukke koerier-wissel tuschen Petersburg en Parijs plaats.

MENGELWERK.

HOEDANIG IS HET TEGENWOORDIGE GEDRAG DER HOLLANDSCHE NATIE? WAT HEEFT ZIJ TE VREZEN? WAT HEEFT ZIJ REGT OM TE VERWACHTEN?

(*Vervolg en Slot van No. 23.*)

Laat ons liever zien, wat de Hollandsche natie regt heeft, van haren Koning te verwachten.

Is het eene waarheid, die niet te loochenen valt, dat de Koning in deze bedenkelijke dagen het behoud van zijnen troon alleen aan het getrouwe en grootmoedige gedrag zijner Oud-Nederlandsche onderdanen heeft te danken, dan volgt hier uit van zelfs, dat een heilige pligt den Koning gebiedt, om, met achterstelling van alle andere, hetzij dan ware, of vermeende belangen, alleen en bij uitsluiting het belang van dat getrouw gebleven volk te behartigen, en deszelfs algemeene, op goede gronden gevestigde, en met gepasten eerbied uitgedrukte wenschen te vervullen.

En was er nu wel ooit een wensch meer algemeen, meer gegrond, of met meerderen eerbied voor 's Konings gezag en karakter geuit, dan die tot eene volstrekte en onbeperkte afscheiding tusschen *Holland en Belgie?* — Wie hieraan twijfelen kan, toont zich ten eenemale een vreemdeling in Oud-Nederland, en onbekend met deszelfs waarachtige belangen. — Hij gevoe zich slechts de moeite, van de geachtste, en meest vaderlandsche dagbladen en vlugschriften dezer dagen te doorlezen; hij bedenke vooral ook, wat de bekwame Amsterdamsche advokaat LIPMAN nog onlangs in zijn voortreffelijk geschrift, *de Vrede* getiteld, met zoo veel klem betoogd heeft: en hij zal van de waarheid onzer stelling ten volle overtuigd worden.

En zoude dan een Vorst, van zulke edele beginselen, als onze Koning, kunnen weigeren, datgene te doen, wat voor hem heilige pligt niet alleen, maar dringende behoefte des harten zijn moet? — Neen, de Hollandsche Natie mag met gerustheid vertrouwen, dat alleen beweegredenen van voorzigtigheid en wijze staatkunde, de verlangde plegtige verklaring van haren Koning tot dus verre hebben vertraagd; maar dat dezelve voorzeker eenmaal zal geschieden, al ware het ook, dat de Belgen, of een gedeelte hunner, vrijwillig van hunnen afval konden terug komen; al ware het, dat de Noordsche mogendheden van Europa, die ons in den nood geheel aan ons zelven hebben overgelaten, zich tegen het gevolg van zoodanige verklaring mogten willen verzetten; iets, waarvoor echter thans niet meer te vrezen is.

Maar de Hollandsche Natie mag meer verwachten. — De Vorst namelijk, die door de grondwet bestemd is, om eenmaal over haar te gebieden, moet harer waardig zijn; en geene verdenking van verraad van gehechtheid aan de Belgen, van onverschilligheid of minachting jegens de Hollanders, mag op zijn karakter blijven kleven. Ja, komen wij er rond voor uit het gedrag des Prinsen van Oranje is van dien aard geweest, dat, hoezeer elk regtschapen Hollander blijft hopen, dat hetzelve op eene voldoende wijze in het openbaar zal kunnen worden geregtvaardigd, zulk eene openbare regtvaardiging echter volstrekt noodzakelijk schijnt, zal de Hollandsche Natie dien Prins eenmaal als haren Koning kunnen huldigen.

Alleen kiesch gevoel en eerbied voor haren Vorst hebben de Natie tot dus verre weerhouden, van zich meer luide over dit punt te laten hooren; maar men late zich daardoor niet misleiden; om te gelooven, dat de Hollanders lijdelijk zouden dulden, dat hun toekomstige gebieder hen niet waardig achtede, om zich voor hun oog van die smetten te zuiveren, welke, ten minste naar den schijn, op zijn karakter en gedrag kleven.

Ja, brave bewoners van Oud-Nederland! gij hebt regt, om zulk een blijk van achting van den eerstgeborene uwes Konings te verwachten; maar gij moogt ook met vertrouwen zijne volkomene regtvaardiging te gemoet zien.

DE GRIJSAARD EN DE JONGELING.

Geron een tachtigjarig grijsaard, zat voor de deur van zijn landelijk huis, en vervrolijkte zich in den liefelijken herfstmorgen. Zijne oogen waren nu eens op de blaauwe bergen in de verte, van welker kruinen de nevels als offerwolken omhoog stegen, dan weder op de vrolijke kleinkinderen, die voor hem speelden, gevestigd.

Toen trad een jongeling uit de stad tot den grijsaard, en sprak met hem. Als hij nu het getal zijner jaren uit zijnen mond hoorde, verwonderde hij zich, dat hij er voor zijne hooge jaren nog zoo frisch en gezond uitzag. Daarop vraagde hij aan den grijsaard, wat hij toch gedaan had, om op het laatst zijns levens nog zoo sterk en opgeruimd te zijn.

Hierop antwoordde *Geron*: « Mijn zoon, het is, als ieder ander goed, eene gave, die van boven komt, en op welke wij ons niet moeten verhoovaardigen. Evenwel kunnen wij hier op aarde er ook iets aan toebrengen, om ze te ontvangen." Na het uiten dezer woorden stond de grijsaard op, en bragt den vreemdeling in den boomgaard, en toonde hem de hooge, heerlijke boomen vol kostelijke vruchten, wier aanblik het hart verheugde. Daarop sprak de de grijsaard: « Verwondert gij u daarover ook, dat ik thans de vruchten dezer boomen geniet? Zie, mijn zoon, deze plantte ik in mijne jeugd. Hier hebt gij het geheim van mijnen blijden genoegelijken ouderdom."

Maar de jongeling wenkte den grijsaard; want hij verstond zijne woorden, en nam ze ter harte.

EDELE DENKWIJZE VAN EEN MAROKKAANSCHEN KEIZER.

Het was gebruikelijk, dat men voor SIDI MUHAMED, Keizer van *Marrokko*, niet anders verscheen, dan blootsvoets. Eene Bezending van wege den *Europeschen* Koophandel weigerde, zich aan deze pligtpleging te onderwerpen. Men berigtte zulks den Keizer. « Wat doet de *Muzelman*," vroeg de Keizer, « eene Moskee binnentredende? — « Hij ontschoeit zich." — « Wat doet de *Christen*, bij het ingaan eener Kerk?" — « Hij ontdekt zijn hoofd." — Welnu!" sprak de Vorst, « mag ik van hem eenig ander blijk van eerbied vorderen, dan hetgene hij der Godheid toebrengt?" En hij ontving het Gezantschap.

ADVERTENTIEN.

Den ondergeteekende, is van voornemen, op Woensdag den *zesde* April e. k., des namiddags om *vier* uren, door den Vendumeester M. A. SALOMONS, voor rekening den Boedel wijlen den Heer W. DE VROOME, publiek te doen verkoopen, de volgende Slaven, als:

FORTUIN, CHARLES, PREMIER, bekwame Timmernegers; FREDRIK, Metzelaar; EDUARD, Voeteboot; ANTONIE, bekwame Kok; de Negerin AMBA, Huismeid, en haar zoon KAREL, Voeteboot; de Negerin MARIE, Waschmeid.

Voorts over *Zes Weken*, dag en datum nader te bepalen;

Een Groot Hecht en Sterk HUIS, met deszelfs aanzienlijk aantal Negerhuizen, Magazijnen, Stalling, enz., gelegen aan de *Saramaccastraat*, bekend onder La. D. No. 578.

Een HUIS en ERF, en Achtergebouwen, gelegen allernaast bovengemelde, bekend onder La. D. No. 579.

Een bloot ERF, mede gelegen aan de *Saramaccastraat*, (rivier zijde) bekend onder La. D. No. 538.

Paramaribo, den 24 *Maart* 1831.

F. P. PENARD qq.

Den ondergeteekende, zal ***HEDEN*** namiddag ten *vier* uren, doen continueren met den verkoop van Mans-Klederen, enz. ten sterfhuize van Mr. P. C. VEREUL.

Paramaribo, *den* 25 *Maart* 1831.

C. L. G. LINCKERS qq.

J. VAN GELDER HZ.

Biedt de volgende goederen, tegen civile prijzen te koop aan, als:

Boter in 14 ℔ vaatjes, Saucijsjes, Worst, Rolpens, Carbonade, Mootzalm, Paling, Zout Vleesch in halve en kwart tonnen, Kaseer dito, Paterstukken, groene en graauwe Erwten, gedroogde Vruchten, Groenten, Zuurgoed, Vleesch en Visch-Sauce, Versche Zalm, Tripe en Oesters, Joosjes-, Hijsan- en Zwarte Thee, Ansjovis, Barbadosche Gember, Tafelbeschuit, Banket en Bitterkoekjes, Vruchten op Brandewijn, Engelsche en Fransche Mosterd, Specerijen, Zeeuwsche Ajuin in manden, Stokvisch, Zoete en Patent Olie, Wijn-Azijn, Selfzerwater, London Poorter en Pale Ale, heele, halve, kwart en vijfde pijpen Madera, Teneriffe en Ceres Wijn, Rode dido in heele en halve Okshoofden en in kisten van 1 en 4 dozijn, Bergerac, Bourgogne, Muskaat, Malaga, Rijn en Champagne dito, Conjak- en Witte Brandewijn, Arac, fijne Likeuren, Jenever in kruikjes en in kelders, Bier, lange en neger Pijpen, Varinas en Portorico Tabak, Kurken, Visschers Garen en Lijnen, zwaare Haver, Parfumerien, Kristal-, Glas-, Koper-, Blik-, Pleet en Verlakt werk, Aardewerk, waaronder fraaije Tafelservisen, Porcel. Thee dito, Pronk Koppen, Bijouterien, s. f. Fersch-, Holl. en Billefelds Linnen, Russisch-, Osnabrugs en Huismans Linnen, Creas, Calminck, wit en gekl. Dril, Zeildoek, Shirting, s. f. Cambricks, Jaconetts, Damast Tafelgoed, wit en gekl. Jeans, zw., bl. en groen Laken, Drap Peruvienne en Circacienne, fijne Franjes, Wit en Rood Flenel, Vriesch-Bont, Chelas, Mans- en Vrouwe Kousen en Sokken, dito Schoenen, Laarsen en Pantoffels, Katoene en Zijden Parapluï's, Mans en Jongens Brabandsche Hoeden, Verlakte en Stroo dito, Petten, Schrijfbehoeften, Verfwaren, Kalk, Cement en Steenen, en andere Goederen, enz.

De ondergeteekende, is van voornemen, binnen kort de Kolonie te verlaten.

A. J. TERSTAPPEN,
R. C. Pr. Miss. Apost.

SCHEEPS-TIJDING.

UITGEKLAARD.

Den 20sten dezer, het Schip *Mercuur*, Kapt. J. F. PIETERS SMIT, naar *Middelburg*; lading: 92 vaten Suiker.

Den 23sten, het Schip *Guiana*, Kapt. F. POPPEN, naar *Rotterdam*: lading: 759 balen heele en 94 dito gebr. Koffij, 72 balen sch. en 1 dito vuile Katoen.

Idem, het Schip *Maria Agnita*, Kapt. F. A. WEIJERBUSCH, naar *Rotterdam*; lading: 197 vaten Suiker, en 40 balen schoone Katoen.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.